

**ผลของการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM)
ร่วมกับนิทาน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

**THE EFFECTS OF PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL WITH FAIRY TALES
ON THAI CONSONANT CLUSTERS UNIT
GRADE 3 STUDENT'S LEARNING ACHIEVEMENT**

พทิตา ธงกิ่ง¹, และ ประณต นาคะเวช²

Patida Thongking¹, and Pranod Nakaved²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

^{1,2}Faculty of Education, Vongchavalitkul University

e-mail: aapatida@gmail.com

Received: June 26, 2024 Reviewed: July 31, 2024 Revised: August 26, 2024 Accepted: August 27, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยะคุณ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน 2 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทานหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: คำควบกล้ำ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the reading achievement of diphthong grade 3 students' before and after the Picture Word Inductive Model (PWIM) combined with story. 2) to study grade 3 students' satisfaction towards using Picture Word Inductive Model (PWIM) with story. The target group were 20 students' of Chomchon Ban Pra Dok – Khok Phai School. They were selected using purposive sampling. The tools used in the research included two learning plans 4 hours total 8 hours. The 20 item test to measure reading achievement of diphthongs and the satisfaction questionnaire. Statistics used in data analysis included mean standard deviation and t-test dependent.

The research results found that:

1) The student's learning achievement after the intervention was significantly higher than the pre-test one at the level of .05.

2) The overall students' satisfaction towards the intervention the Picture Word Inductive Model (PWIM) was at the high level.

Keywords: diphthong, Learning Achievement, Satisfaction

บทนำ

การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนในปัจจุบัน นับเป็นพฤติกรรมที่ทำให้ชีวิตของมนุษย์นั้นประสบความสำเร็จได้ในอนาคต เพราะการอ่านทำให้มนุษย์เข้าใจซึ่งกันและกัน สามารถรู้เท่าทันเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวของโลกในปัจจุบัน เนื่องจากโลกเรานั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้อ่านจึงต้องพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพ เพราะหากผู้อ่าน อ่านออกเสียงถูกต้อง อ่านชัดเจนตามตัวอักษร จะทำให้ความหมายของการอ่านสื่อสารออกไปยังผู้ฟังถูกต้องเช่นกัน ก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น (พนิตนันท์ บุญพามี, 2542, น. 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ทำให้คนเรามีความงอกงามทางสติปัญญาและความสามารถมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นที่ไปในทางที่ดีงามได้ด้วยตนเอง รวมทั้งพัฒนาคนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านคือหัวใจของการเรียนรู้ และเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นยิ่ง ในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ในระดับสูง และการดำเนินชีวิตของผู้เรียน โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาหากเริ่มต้นศึกษากิจการอ่านของเด็กจะดีตามไปด้วย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 5)

ทักษะการอ่านภาษาไทย เป็นทักษะที่สำคัญในการเรียน และมีความสำคัญอย่างยิ่ง จำเป็นต้องอ่านให้ถูกต้องและชัดเจน ต้องเข้าใจทั้งความหมายและองค์ประกอบของการอ่าน โดยต้องมีความคล่องตัวในการใช้กระบวนการอ่าน ที่เป็นการฝึกใช้ความคิดในการรับรู้ความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน ทักษะการอ่านจึงเป็นการฝึกความคล่องตัวในการอ่าน ให้สามารถอ่านได้อย่างถูกต้องและชัดเจน เพื่อให้เข้าใจสาระสำคัญ

ของเรื่องที่ได้ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2545 น. 16 - 17) อักษรควบกล้ำเป็นคำที่พยัญชนะต้น 2 ตัวประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงควบกล้ำเป็นพยางค์เดียวกัน เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะผันเป็นไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า คำควบกล้ำเป็นอักษรควบที่เกิดจากพยัญชนะ 2 ตัวที่มี ร ล ว ประสมอยู่ด้วยการอ่าน คำควบกล้ำคืออ่านออกเสียงพยัญชนะตัวต้นและพยัญชนะตัวตามควบพร้อมกัน (นพวรรณ พันธุ์รัตน์, 2556) กระทรวงศึกษาธิการจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการอ่านว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นของผู้เรียน ดังนั้นจึงกำหนดนโยบายพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ โดยมีมาตรการให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถอ่านออกเขียนได้ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ แต่จากผลการประเมินการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 พบว่ายังมีนักเรียนจำนวนหนึ่ง ที่มีผลการประเมินในระดับอ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่อง (ร้อยละ 7.37, 4.30, 3.30, 2.33, 2.51 และ 1.61 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ในระดับปรับปรุงร้อยละ 4.68 และผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559-2560 พบว่ามีนักเรียนบางส่วนที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับควรปรับปรุง ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (สถาบันภาษาไทย, 2561, น. 55) กลุ่มนี้สะท้อนให้เห็นว่า ครูต้องเร่งพัฒนาให้นักเรียนกลุ่มนี้สามารถอ่านออกและเขียนได้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้

จากปัญหาการอ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทำให้เกิดการอ่านคำควบกล้ำไม่ชัดเจน วันเพ็ญ เทพโสภะ (2558, น. 33 - 34) ได้กล่าวถึงปัญหาคำควบกล้ำว่าการอ่านคำในภาษาไทยค่อนข้างยุ่งยากและสับสนมาก เนื่องจากภาษาไทยเรารับภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้เป็นจำนวนมากและหลักเกณฑ์ของแต่ละภาษาก็แตกต่างกันไป เมื่อเรารับภาษาเข้ามาจึงต้องนำหลักเกณฑ์เข้ามาด้วย ซึ่งก็แตกต่างจากภาษาไทยของเรา เที่ยงทอง จันทร์เจริญ (2553, น. 39) กล่าวถึงปัญหาหรืออุปสรรคในการอ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ชัดเจน เกี่ยวกับการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำไม่ชัด ว่ามีสาเหตุหลายสาเหตุ เช่น การอ่านออกเสียงที่ผิด ซึ่งพบในลูกคนไทยเชื้อสายจีน ส่วนใหญ่จะเอาอย่างการพูดของบิดามารดาของตนที่พูดภาษาไทยไม่ชัดเจน หรืออาจจะมาจากอวัยวะที่ใช้ในการ ออกเสียง เช่น ถ้าริมฝีปากแห้ง เด็กจะไม่สามารถออกเสียงตัวพยัญชนะเป็นต้นว่า ป พ ว ได้ถูกต้องอันจะทำให้ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัด ลื่นแข็งหรือมีขนาดเล็กไปใหญ่ไป หรือสั้นกว่าปกติ ย่อมทำให้สามารถออกเสียง ก ข ค ร ฯลฯ ได้ไม่ถนัด ฟันหน้า เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นใน การช่วยกักลมในการออกเสียงถ้าฟันเสีย จะทำให้ออกเสียงได้ไม่ดี สอดคล้องกับอานงค์ ใจรั้งกา (2547 น.3) ที่กล่าวว่า การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ เป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งในสังคมและจะเป็นปัญหามากขึ้นถ้าทุกฝ่ายไม่ช่วยกันแก้ไขดังนั้นครูผู้สอนควรแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านคำควบกล้ำของเด็กตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการขจัดปัญหาตั้งแต่ระยะเริ่มต้น และเป็นการวางรากฐานในการใช้ภาษาไทย อันเป็นภาษาประจำชาติ ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาให้แก่เด็กนักเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ดีขึ้น

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านประดอก-โคกไม้ (สถิตวิริยคุณ) โดยนักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำให้

ชัดเจน เนื่องจากปัญหาการออกเสียงผิด และครูยังไม่มีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถดึงดูดความสนใจ และพัฒนาทักษะทางการอ่านให้นักเรียนได้เท่าที่ควร ปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการแก้ไขจากการศึกษาวรรณกรรมต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน ที่ผู้เรียนได้ใช้ช่องทางการรับรู้ข้อมูลทั้งภาพและเสียง คือ Picture Word Inductive Model หรือ PWIM เป็นวิธีการสอนที่คิดค้นขึ้นโดย Calhoun ซึ่งได้กล่าวตอนหนึ่งถึงวิธีการสอนไว้ว่า เป็นกลยุทธ์การสอนภาษาแบบบูรณาการ ในการเริ่มต้นการสอนอ่าน และการเขียน เพื่อเพิ่มความสนใจในการเรียน เป็นกลวิธีสอนภาษาจากภาพ ที่คุ้นเคย เพื่อเชื่อมโยงให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้ ผ่านการพูดและการฟังคำศัพท์ ใช้สอนการสะกดคำและออกเสียงคำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดเชิงอุปนัย (Calhoun, 2017) ซึ่ง PWIM สอดคล้องกับทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ที่สามารถพัฒนาการอ่านได้ จากการใช้ภาพและเสียงทั้งนี้ม้งานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงการนำ PWIM ไปใช้เช่น การนำวิธีการสอน PWIM ไปใช้แล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกนิทานที่นักเรียนชอบ นำภาพที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์คำควบกล้ำ มาใช้สอนโดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ใช้ร่วมกับนิทานเพื่อเชื่อมโยงให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาและนำการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำให้นักเรียนมีคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้และมีความสุขในการเรียนไปพร้อมกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลของการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทานภาพรวมอยู่ในระดับมาก

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

1) ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้

Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน รายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องคำควบกล้ำ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ครอบคลุมระยะเวลาทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของ บุญชม ศรีสะอาด (2560, น. 126) จำนวน 12 ข้อ โดยผลการประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ควรมีค่าเฉลี่ยระดับเหมาะสมมากที่สุด ($M = 4.78$)

2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดและเนื้อหาหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบภาคปฏิบัติจำนวน 20 คำ นำแบบทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด และความถูกต้องทางภาษาของการสร้างแบบทดสอบ พร้อมข้อเสนอแนะเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องเหมาะสมของประเด็นคำถาม และนำผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยผลการประเมินแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ยื่นขอการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำไปทดลองใช้เพื่อทดสอบคุณภาพคุณภาพของเครื่องมือกับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้

3) แบบสอบถามความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการ รูปแบบการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ศึกษาการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่สร้างขึ้นจำนวน 3 ด้าน รวม 14 ข้อ

เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม โดยผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC จากผู้เชี่ยวชาญพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน เท่ากับ 1.00 นำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ไปจัดพิมพ์ แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ก่อนการวิจัย
- 2) แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และขั้นตอนตามแผนการเรียนรู้
- 3) ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
- 4) ดำเนินการใช้แผนในการทดลองจำนวน 8 ชั่วโมง
- 5) ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)
- 6) นำผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์
- 7) รายงานผลการวิจัย และสรุป อภิปรายผลการวิจัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้รูป โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูป Picture Word Inductive Model (PWIM)

2) ตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model PWIM ร่วมกับนิทาน ใช้ Kolmogorov-Smirnov test พบว่า ผลการทดสอบการแจกแจงของคะแนนเป็นโค้งปกติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จึงใช้ t-test for Dependent Sample ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน มีค่าเฉลี่ย 8.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.06 คิดเป็นร้อยละ 40.75 คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน มีค่าเฉลี่ย 17.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.95 คิดเป็นร้อยละ 86.75 โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 9.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.32 คิดเป็นร้อยละ 46.00 โดยค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ

นักเรียน คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน (20)	ร้อยละ (100)	คะแนน (20)	ร้อยละ (100)	คะแนน (20)	ร้อยละ (100)
1	7	35.00	16	80.00	9	45.00
2	6	30.00	16	80.00	10	50.00
3	9	45.00	20	100.00	11	55.00
4	6	30.00	17	85.00	11	55.00
5	5	25.00	13	65.00	8	40.00
6	5	25.00	15	75.00	10	50.00
7	7	35.00	16	80.00	9	45.00
8	10	50.00	17	85.00	7	35.00
9	11	55.00	20	100.00	9	45.00
10	10	50.00	20	100.00	10	50.00
11	6	30.00	15	75.00	9	45.00
12	8	40.00	17	85.00	9	45.00
13	9	45.00	19	95.00	10	50.00
14	10	50.00	18	90.00	8	40.00
15	12	60.00	20	100.00	8	40.00
16	11	55.00	18	90.00	7	35.00
17	8	40.00	17	85.00	9	45.00
18	8	40.00	16	80.00	8	40.00
19	7	35.00	19	95.00	12	60.00
20	8	40.00	18	90.00	10	50.00
<i>M</i>	8.15	40.75	17.35	86.75	9.20	46.00
<i>SD</i>	2.06	-	1.95	-	1.32	-

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน โดยใช้ t – test

การทดสอบ	n	M	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	8.15	2.06	31.13*	.000
หลังเรียน	20	17.35	1.95		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.69 เมื่อพิจารณารายด้านมีผลเรียงลำดับดังนี้ ด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมและรายด้าน (n=20)

ด้าน	ระดับความพึงพอใจ			
	M	SD	ระดับคุณภาพ	ลำดับ
1. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.73	0.48	มาก	1
2. ด้านเนื้อหา	4.70	0.48	มาก	2
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.65	0.37	มาก	3
รวม 3 ด้าน	4.69	0.44	มาก	

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำควบกล้ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 8.15 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 17.35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model ร่วมกับนิทาน มีขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านคำควบกล้ำหลายครั้งโดยใช้รูปภาพจากนิทานมาประกอบ ส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้จากภาพเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านการอ่านคำควบกล้ำจากขั้นตอนที่ 3 ผู้เรียนเขียนคำควบกล้ำที่พบในภาพ และเชื่อมโยงคำศัพท์จากภาพ จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ดังกล่าวโดยผู้สอนจะตรวจสอบ

และแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในครั้งต่อไป และขั้นตอนที่ 6 ผู้เรียนอ่านออกเสียง สะกด คำศัพท์และอ่านบทวนคำศัพท์คำควบกล้ำที่ระบุไว้จากภาพนิทานอีกครั้ง จึงส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาการ อ่านคำควบกล้ำที่ดียิ่งขึ้น ตามแนวคิดทฤษฎีของ Calhoun, E. (2017, p. 98) การจัดการเรียนรู้ PWIM มีลักษณะที่สำคัญในการพัฒนาในด้านภาษาและความรู้เนื่องจากการสร้างคลังคำศัพท์ของเด็ก จากคำพูดและความเข้าใจและรูปแบบประโยคและอำนวยการอ่านและฟังและการอ่านเด็กส่วนใหญ่ ต้องการทำความเข้าใจกับภาษาที่อยู่รอบตัวของพวกเขาและเด็กส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะปลดล็อกความ ลึกกลับของภาษาในการอ่านและการเขียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุนิสา มามีสุข (2563, น. 97) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ผลงานการวิจัยของ สุพัตรา ศรีธรรมมา (2562, น. 88) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด พบว่าผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกด คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนเห็น ด้วยมากเรียงลำดับ คือ อันดับที่ 1 ด้านสื่อการเรียนรองลงมาคือด้านเนื้อหา และด้านการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ เรียงตามลำดับ

ด้านสื่อการเรียนเพราะการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน เน้นการเรียนการสอนโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนรู้การอ่านคำ ควบกล้ำให้ถูกต้อง โดยอาศัยการทำงานของสมองที่เรียนรู้ผ่านทางสายตา และการฟังในการแปลงข้อมูล รูปภาพเป็นตัวอักษร เช่น บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ นำมาใช้ในการเรียนรู้ ซึ่งในชั้นที่ 3 ผู้เรียนเขียนคำควบกล้ำที่ พบในภาพ และเชื่อมโยงคำศัพท์จากภาพ จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ดังกล่าว โดยผู้สอน จะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในครั้งต่อไป ทำให้นักเรียนเกิดความคงทน ในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

ด้านเนื้อหาที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน เพราะมีขั้นตอนในการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึก ซึ่งในชั้นที่ 5 ผู้เรียนจัดกลุ่มจำแนกคำศัพท์คำควบกล้ำที่ระบุ จากภาพนิทาน ดังนี้ คำควบกล้ำแท้ คำควบกล้ำไม่แท้ เป็นการสอนให้นักเรียนสังเกตและเรียนรู้ในเนื้อหาเรื่อง คำควบกล้ำ สามารถจำแนกคำศัพท์ได้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับนิทาน นักเรียนมีความสุขในการเรียน เกิดกระตือรือร้นในการเรียนเนื่องจากตั้งแต่ในชั้นที่ 1 เตรียมเข้า สู่บทเรียน นักเรียนและครูร่วมกันเล่นเกมส์เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน

และในขั้นที่ 2 ผู้เรียนสังเกตภาพและบอกคำศัพท์ต่าง ๆ เกี่ยวกับภาพและช่วยกันระบุคำศัพท์คำควบกล้ำที่พบในภาพนิทาน ทำให้นักเรียนกลุ่มที่อ่านไม่ออกเกิดความมั่นใจสามารถบอกสิ่งที่เห็นในรูปภาพได้ เพราะขั้นตอนนี้ยังไม่ต้องอ่าน นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนสามารถนำประสบการณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาประยุกต์ใช้ในการตอบได้

สอดคล้องกับสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของสุนิสา มามีสุข (2563, น. 97) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยสุพัตรา ศรีธรรมมา (2562, น. 88) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ครูควรอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ให้ชัดเจน

2) ครูควรติดตามผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และเป็นลำดับขั้นตอน

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับเกม Game based Learning โดยเกมต้องมีความคิดสร้างสรรค์สามารถดึงดูดผู้เรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและสนุกสนานไปกับการเรียนรู้

2) ควรมีการพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับเพลง เพื่อให้ผู้เรียนมีการจดจำได้ง่ายยิ่งขึ้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษา**

ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน** (พิมพ์ครั้งที่ 2). ศิลปบรรณาการ.

เตียทอง จันทร์เจริญ. (2553). **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง**. พริกหวานกราฟฟิค

นวพรรณ พันธุ์รัตน์. (2556). **ชุดการเรียนรู้ด้วยตัวเองเรื่องคำควบกล้ำ**.

https://www.kroobannok.com/news_file/p49303621010.pdf

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 10). พัฒนาศึกษา.

- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์**. สถาบันราชภัฏนครราชสีมา. วันเพ็ญ เทพโสภณ. (2558). **หลักภาษาไทย ฉบับนักเรียนนักศึกษา**. พ.ศ.พัฒนา. สถาบันภาษาไทย. (2561). **รายงานผลการประเมินการอ่าน 2559**. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารสำเนา.
- สุนิสา มามีสุข. (2563). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรีพรรณ ฉันทจิตร. (2557). **การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive model)**. http://www.t3samakkee.ac.th/news-detail__12553
- อานงค์ ใจรงกา. (2557). **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว**. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- Calhoun, E. F. (2017). **Teaching Beginning Reading and Writing with the Picture Word Inductive Model**. Association for Supervision & Curriculum Development.

